

РЕШЕНИЕ

№ 542

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110207339 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № НП - 49 от 24.04.2023 г., издадено от Ант.Сл. – председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, на Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лева.

В установения от закона срок е подадена жалба против издаденото наказателно постановление от Н. С. Ц. – Л., чрез адв. С.. В жалбата са обективирани възражения, че изложената в мотивите на наказателното постановление фактическа обстановка не отговаря на истината, а посочените правни основания са неправилни, неясни и неточни. Твърди се, че са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяната на наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява. Представява се от адвокат С., който моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно. Пълномощникът на жалбоподателката поддържа, че санкционираното лице не може да бъде

субект на административното нарушение, за което е наказано. Излага доводи, че не се установява на какво основание се приема, че Н. С. Ц.- Л. е встъпила в посочената длъжност. Изтъква, че в показанията си свидетелят С. е заявил, че той е заемал тази длъжност през посочения период и е подал декларация по ЗПКОНПИ.

Въззиваемата страна е редовно уведомена и се представлява от юрк. Кирилова, която моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Изразява становище, че в качеството си на заместник-кмет жалбоподателката е административноотговорно лице. Изтъква, че тя е санкционирана и с друго влязло в сила наказателно постановление за нарушение на разпоредби на ЗПКОНПИ. Поддържа, че липсват основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира юрискокултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

През периода 31.05.2021 г. до 31.07.2021 г. свидетелят Ц. С., който през 2021 г. изпълнявал длъжност Заместник-кмет на район „Изгрев“, Столична община, ползвал неплатен отпуск. В заявлението за ползване на отпуск Ц. С. посочил като лице, което ще го замества, Н. С. Ц.-Л., с ЕГН *****. До този момент Н. С. Ц. – Л. изпълнявала длъжност Началник отдел „ПНОЧР“ в район „Изгрев“, Столична община. В тази връзка била издадена Заповед № РИВ21-РД09-89/31.05.2021 г. от Кмета на район „Изгрев“, Столична община, Д. Г., съгласно която заповед било наредено Н. С. Ц.-Л., с ЕГН *****, да изпълнява длъжността Заместник-кмет на район „Изгрев“, Столична община за периода 31.05.2021 г. до 31.07.2021 г. Заповедта и длъжностната характеристика били връчени срещу подпис на Н. С. Ц.-Л., с ЕГН *****.

През периода 31.05.2021 г. до 31.07.2021 г., включително, Н. С. Ц.-Л., с ЕГН *****, заемала длъжността Заместник-кмет на район „Изгрев“, Столична община, като била освободена от заемането на тази длъжност, считано от 01.08.2021г.

В установения в чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ едномесечен срок, считано от датата на освобождаване от длъжност, а именно от 31.07.2021 г. до 31.08.2021 г., Н. С. Ц.-Л., с ЕГН *****, не подала финална декларация за

имущество и интереси. Такава декларация не е подала и до момента на съставяне на наказателното постановление.

За нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ срещу жалбоподателката било издадено НП номер НП- 64/06.04.2022 г., влязло в сила на 09.01.2023 г.

При извършена проверка от служители на КПКОНПИ е установено, че Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, не е подала декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал.1, т. 4 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от изтичането на една година от крайния срок за подаване на декларация по чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗПКОНПИ, а именно 31.08.2022 г. до 30.09.2022г. Жалбоподателката е подала декларация едва на 17.03.2023 г., видно от представеното по делото заверено копие.

За констатираното при извършена проверка нарушение свидетелят Р. К. съставил на жалбоподателката АУАН номер ПР-674 от 03.11.2022 г.

Въз основа на посочения АУАН е издадено и обжалваното № НП - 49 от 24.04.2023 г., издадено от Ант.Сл. – председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, на Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Р. К., чиито показания съдът кредитира като кореспондиращи с писмените доказателства по делото. Макар свидетелят да заявява липса на спомени за конкретни обстоятелства по случая, той потвърждава подписа си на актосъставител. Съдът частично базира констатациите си и на показанията на свидетеля Ц. С. и на свидетелката Веселка Ангелова, както и изцяло въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира показанията на свидетелите Ц. С. и Веселка Ангелова по отношение на заеманите от тях длъжности през процесния период, както и за заеманата от жалбоподателката длъжност извън периода на заемане на длъжността „заместник-кмет“, а също показанията на свидетеля С. по

отношение на обстоятелството, че тя е го замествала през времето на неговия отпуск. В тази им част показанията на свидетелите са последователни, ясни и кореспондиращи с документите по делото. Съдът не кредитира показанията на свидетелите по отношение на обстоятелството, че през процесния период жалбоподателката не е заемала длъжност Заместник-кмет на район „Изгрев“, Столична община, тъй като в тази им част противоречат на приложената по делото Заповед. Съдът не цени показанията на свидетелите по отношение приложението на закона и дали заместването следва да се тълкува като заемане на длъжност или не, тъй като в качеството си на свидетели, те следва да дават показания единствено по отношение на фактите, а не и във връзка с преценката на правни въпроси.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, както и АУАН, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Нарушението е описано ясно както словесно, така и юридически, като цифровата квалификация съответства на описаното нарушение.

Разглеждането на делото по същество означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваността и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективизираните в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Съдът намира за неоснователни възраженията, с които се оспорва обстоятелството, че жалбоподателката е изпълнявала длъжност „заместник-кмет“ през процесния период, както и че липсва законово основание за това.

От приложената по делото Заповед № РИВ21-РД09-89/31.05.2021 г., издадена от Кмета на район „Изгрев“, Столична община, Д. Г., се установява, че с тази заповед е било наредено Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, да изпълнява длъжността Заместник-кмет на район „Изгрев“, Столична община за периода 31.05.2021 г. до 31.07.2021 г., като заповедта и е била връчена срещу подпис. Налице е индивидуален административен акт, който не е бил оспорен или отменен по установения от закона ред. Заповедта е издадена на законово

основание.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от Закона за държавния служител при отсъствие на държавен служител изпълнението на служебните задължения се осъществява от непосредствения ръководител или от друг държавен служител от състава на съответната администрация. Заповедта за заместване се издава от органа по назначаването въз основа на искане от непосредствения ръководител. Заместването не може да е с продължителност повече от 6 месеца за един заместващ.

Според разпоредбата на член 46, ал. 1, т. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация кметът на район или кметство назначава и освобождава служителите от общинската администрация в района или кметството, които подпомагат неговата дейност, в съответствие с утвърдената численост и структура.

Обстоятелството, че жалбоподателката е заемала по заместване съответната длъжност е иррелевантно за административнонаказателната и отговорност, тъй като, за да възникне задължение за подаване на декларация, е достатъчно лицето да е заемало някоя от посочените в ЗПКОНПИ длъжности.

Меродавна е длъжността, която се изпълнява, а не основанието, на което е назначено лицето и доколкото законодателят не е поставил разграничение относно това дали длъжността е заета по основно служебно правоотношение, по заместване или вътрешно съвместителство, следва извода, че за Н. С. Ц-Л. е възникнало задължение да подаде декларация.

Следователно жалбоподателката се явява задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ да подаде декларация за имущество и интереси в законоустановения срок.

Съдът намира за доказано извършването на нарушението, за което е издадено наказателното постановление.

По делото се доказва по несъмнен начин, че Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, не е подала декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал.1, т. 4 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от изтичането на една година от крайния срок за подаване на декларация по чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗПКОНПИ, а именно 31.08.2022 г. до 30.09.2022г.

В наказателното постановление административнонаказващият орган е направил правилен извод, че нарушението е извършено на 01.10.2022 г.

Към настоящия момент правната уредба на декларацията за имущество и интереси е установена в чл. 52, ал.1 – 3 ЗПК (обн. – ДВ, бр. 84 от 2023 г.) В новата уредба е премахната декларацията, която трябва да се подаде в едногодишен срок, считано от освобождаване на длъжността. Задължението за подаване на декларация в едномесечен срок от напускане на длъжността е останало – чл. 52, ал.1, т. 3 ЗПК.

В действащата към момента на извършване на нарушението регламентация на ЗПКОНПИ за жалбоподателката е съществувало задължението, за което е наказана с обжалваното наказателно постановление. Съгласно пар. 5 от ПЗР на Закона за противодействие на корупцията (в сила от 06.10.2023 г.) неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. От изложеното следва, че в случая, предвид факта, че производството не е приключило с влязъл в сила съдебен акт до влизането в сила на новия закон, приложение намират отменените разпоредби на ЗПКОНПИ.

От субективна страна нарушението е извършено умишлено, тъй като жалбоподателката съзнателно не е подала декларация, макар вече да е била наказана за неизпълнение на задължение за подаване на декларация в предходен срок, произтичащо във връзка със същата заемана от нея длъжност. Следва да се има предвид и че незнанието на закона не представлява извинителна грешка, която да освобождава от отговорност за извършено нарушение.

Липсва основание за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не представлява маловажен случай. Това е така, защото конкретното неизпълнение на задължение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, доколкото се явява поредно неизпълнение на задължение на жалбоподателката за подаване на декларация за имущество и интереси.

Съдът обаче не споделя доводите на АНО за справедливост и пропорционалност на наложеното наказание в максималния установен от закона размер от 3000 лева. За извършеното нарушение в санкционната разпоредба на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е предвидено административно наказание глоба от 1000 до 3000 лева. В конкретния случай отегчаващо отговорността обстоятелство е това, че жалбоподателката вече е била санкционирана с влязло в сила наказателно постановление за неподаване в срок на декларация по ЗПКОНПИ. Сметкаващо обстоятелство е това, че жалбоподателката в крайна сметка е подала дължимата декларация, макар и след изтичането на установения в закона срок. В случая съдът намира, че съответно на обществената опасност на извършеното нарушение и на констатираните сметкаващи и отегчаващи обстоятелства е административно наказание глоба в размер на сумата от 2000 лева, в която насока следва да бъде изменено наказателното постановление..

Доколкото съдът изменя наказателното постановление единствено в санкционната част, право на разноси на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН има въззиваемата страна, в полза на която следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в определен от съда размер на 80 лева..

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № НП - 49 от 24.04.2023 г., издадено от Ант.Сл. – председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, на Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лева, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 3000 лева на 2000 лева.

ОСЪЖДА Н. С. Ц-Л., с ЕГН *****, да заплати на основание чл.

64д, ал. 4 от ЗАНН в полза на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) сумата от 80 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____